

... І НЕ ЗГАСНУТЬ ВОГНИКИ НАДІЙ

Упереддень професійного свята наш кореспондент зустрівся із начальником Млинівського управління по експлуатації газового господарства Миколою Лемещуком, котрий погодився відповісти на запитання журналіста.

- Миколо Васильовичу, 7 квітня цього року, якраз на Благовіщення, Ви були призначені на роботу у Млинів. Оскільки Ви людина у нашому районі нова, то розкажіть коротко про себе.

- Народився я 17 грудня 1962 року у селі Гайки Ситненські Радивилівського району. Після закінчення 8 класів Ситненської середньої школи навчався у Здолбунівському залізничному училищі №2, після закінчення якого працював помічником машиніста електропоїзда на Привольській залізниці у Єршові Саратовської області.

У 1981-1983 роках служив у Радянській армії. Після звільнення у запас працював помічником машиніста у депо Здолбунова.

У 1986 році вступив на підготовче відділення Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту, а через рік став студентом факультету «теплогазопо-

стачання та вентиляція» цього вузу.

Після закінчення інституту рік працював головою дирекції по будівництву газопроводів у Великолепетихському районі на Херсонщині. Із 1993 року і до призначення на роботу у Млинів - головний інженер Радивилівського управління по експлуатації газового господарства.

Дружина - інженер-проектувальник у кооперативі «Атлант», донька - учениця Радивилівського ліцею.

- Миколо Васильовичу, очевидно, переміна місця роботи - це свого роду психологічний стрес, зумовлений новими виробничими реаліями, мікрокліматом колективу, відповідальністю за нелегку господарську ношу...

- Я очолив господарство міцне, одне із найкращих на Рівненщині, де мій попередник створив належну матеріальну базу. Дещо гірше становище на Демидівській дільниці, однак нині проводимо реконструкцію і десь через місяць там будуть умови для праці не гірші, ніж у Млинові. До того ж подбаємо про побут і відпочинок підлеглих.

- Миколо Васильовичу, а що найбільше завдає клопотів на новій посаді?

- Насамперед, головного болю завдають старі газопроводи, термін використання яких перевищив тридцятилітній рубіж. Нагадаю, що у нашому районі перші газопроводи були прокладені у 1968 році і тепер на них доводиться витратити значні матеріальні і людські ресурси. Не секрет, що значну частину своїх прибутків використовуємо на ремонт газорозподільних пунктів, а також для функціонування старих газопроводів.

- Якими цифрами можна визначити обсяги роботи очолюваного вами підприємства?

- У управлінні по експлуатації газових мереж працює 164 чоловіки, із них 36 - на Демидівській дільниці, 19 - на Острожецькій. Обслуговуємо більш як 900 кілометрів газопроводів, 12 тисяч абонентів. Зазначу, що у 90 відсотків населених пунктів району в оселях людей палають голубі вогники.

- Миколо Васильовичу, 90 відсотків газифікованих сіл - це добре. Як просуваються справи із газифікацією решти населених пунктів?

- Ми розпочали і, сподіваюся, до кінця року повністю переорієнтуємо будівництво газопроводів і газопроводних вводів із металевих на поліетиленові труби. Нині їх апробують у Довгошиях. У Ярославичах будувемо металевий газопровід на одній із вулиць села, готуємо матеріали для будівництва вуличного газопроводу у Залав'ї. Крім цього проводимо монтаж внутрішніх будинкових газопроводів. Зазначу, що майстрам дав вказівку порухувати села, куди можна буде підвести голубе паливо. Якщо буде можливість, то проведимо відповідні роботи у районі новобудов на Сло-

боді у райцентрі. Додам, що на цю пору відремонтовано до 90% ГРП, ШРП, проведена заміна анодних полів та ремонт катодних станцій.

- Мабуть, Вам не дають спокою борги споживачів газу...

- Я б так питання не ставив. Навпаки, процес погашення боргів відбувається досить успішно. Судить самі: якщо на 1 січня цього року населення заборгувало нам 818,6 тисяч гривень, то на початок вересня цей «хвіст» становив 343,5 тисячі гривень. Не маємо проблем із установами, які фінансуються із місцевого, державного бюджету. Промислові підприємства винні 2300 гривень. Щоправда, турбує те, що борги гасилися влітку, а взимку, коли використання газу збільшиться, вони можуть знову зрости. Зрештою, радує і те, що повністю розрахувалися із нами теплопостачальники.

- Миколо Васильовичу, щоб Ви побажали своїм працівникам напередодні професійного свята.

- Відрадно, що колектив підприємства дружний і готовий виконувати найскладніші завдання. До свята кожен працівник одержить грошову винагороду від профспілкової організації. Кращі виробничники Микола Гусак, Катерина Дейнека, Василь Ткачук нагороджені грамотами ВАТ «Рівнегаз», райдержадміністрації та цінними подарунками. Повірте, що друге дихання відкривається, коли відчуваю, як підлеглий переймаються виробничими процесами. Гори вернути хочеться із такими людьми. Усім бажаю міцного здоров'я, щастя, успіхів, радості і благополуччя. Хай збудуться усі їхні мрії і бажання.

**Розмову вів
Віталій ТРАСЮК.**